

Jette Baagøe

Kongens skov – verdens arv

I Nordsjælland ligger de store skove, som gjorde, at Danmarks konger fra 1560 samlede sig et stort jagtgods. Da Christian den 5. fra 1670 indrettede skovene med jagtveje til parforcejagt, satte han samtidig sit enevældige stempel på dem. Det var grunden til at vejene og skovene i 2015 blev optaget på UNESCO liste over verdens kulturarv. Foredraget fortæller om baggrunden og om, hvordan arbejdet med verdensarven foregik.

For at kunne jage, må man have våben, og våben giver magt. Den, der har magt, kan sætte sig på de vigtigste ressourcer, f.eks. hjortevildtet, og den, der gerne vil holde på sin magt uden at føre krig hele tiden, kan vise den i form af pragt. Derfor hørte jagten, magten og pragten sammen i 16-1700-tallet, da enevældige konger og fyrster etablerede sig overalt i Europa. Her i Danmark kuppede Frederik den 3. sig til enevældig magt i 1660, så Christian den 5. arvede et enevældigt kongedømme, men selvom hans magt var stor, var hans land forarmet. Der var kun råd til soldater, ikke til et nyt barokslot i København. I stedet for at bygge, omformede Christian den 5. fra 1670 og til sin død i 1699 ved soldaternes hjælp de nordsjællandske skove til en arena for sin parforcejagt. En jagt, han havde mødt hos Solkongen, Ludvig den 14. af Frankrig, og hvis eneste formål var at vise kongens magt. Det skete, når kongen og hans flotte jagtselskab i timevis red med hunde efter en bestemt udvalgt hjort, indtil den til sidst måtte give op og møde sin skæbne i form af kongens dræbende jagtsværd, hirschfængerens. Foredraget sætter den symbol-ladete jagt og dens danske landskab ind i en europæisk sammenhæng og fortæller om arbejdet med at gøre landskabet til verdensarv. Jette Baagøe er forhenv. direktør for Dansk Jagt- og Skovbrugsmuseum, som havde ansvaret for arbejdet med verdensarven, men i 2016 blev fusioneret med Dansk Landbrugsmuseum til Det Grønne Museum på Djursland.